

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Iustitia Dei vindicatiua ordinem vniuersi restaurat, & iniuriam Numini
illatam compensat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

habet, cùm officium gubernandi mundi non à mundo, sed à se habeat. Vnde neque peccatoribus, neque mundo ipsi, ex nexu iustitiæ, ad peccata plectenda obstrictus est; sed solum sibi ipsi, cùm valde deceat ipsius iustitiam & sanctitatem, atque ita statuerit ad suam gloriam & bonum vniuersi, reos non dimittere impunitos.

Itaq; quidquid Deus facit circa creaturas, vel est opus misericordiæ, vel iustitiæ vindicatiuæ, iuxta illud: *uniuersa via Domini misericordia & veritas*. Ab vtraq; virtute laudabilis est. Quamquam vt benignitas, ita & ipsa quoque seueritas iustitiæ in bonum nostrum redundat. Si enim nulla esset vindicta criminum meruenda, quàm pauci saluarentur? quàm rari virtutis arduum callem conscenderent? quàm prouisi essent ferè omnes, vt se se innoceno vitiorum volutarent? Siquidem plerique vel iam, id quod pluris foret æstimandum, minoris faciunt; & minùs curant pœnam damni, quàm sensus. Dummodo infernus non esset, & illa æterna flammæ tormenta patienda; nihili facerent cælum; & libenter carerent gaudijs illis diuinis, si possent etiam carere pœnis sensu percipiendis. Atque hoc solatium quod non habent, fingunt sibi, qui in profundum venerunt, peccatores. *Dixit insipiens in corde suo, Non est Deus, qui peccata vindicet. quid verò inde? Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studijs suis, non est, qui faciat bonum, non est vsque ad vnum.* Intremus scholam, in qua magister non est, quanti ibi clamores, quantæ insolentiæ? Spectemus exercitum sine disciplina militari, quæ non confusio, quæ non licentia, & immanitas? Intueamur Remp. in qua nemo suspenditur, nullus agitur in rotam, nemo capite plectitur, nullus carcerem meruit, an non ibi omnia furtis, rapinis, homicidijs scaent? Ita in toto mundo, si Dei vindicta deesset, virtutes exularent, vitia tenerent clauum. Plus enim apud homines valent supplicia, quàm beneficia; plus minæ, quàm promissiones, naturam corruptam & in malum prona ab adolescentia sua. Stimulo igitur timoris opus est, etiam ijs qui in virtute profecerunt, ne se tentatione vinci patiantur. Vnde & ille orauit: *Confige timore tuo carnes meas.* Sed quid mirum? *Initium sapientia timor Domini.*

II. Psal. 34. 10.

Psal. 13. 2.

Gen. 8. 21.

Psal. 130. 10.

III.

Vt hoc autem fiat confirmatius, duo in iustitia vindice consideranda

Qqqq

consideranda

sideranda sunt, scilicet violati ordinis in vniuerso instauratio, & diuinæ iniuriæ compensatio. Nam vt de priore prius dicam, peccator rectum perturbat; siquidem diuinæ subiectioni se subtrahendo, publicæ rectitudinis statum peruertit. Quod quantum sit malum in homine, inde intelligi potest; quia ingens foret mundi malum, si elementa sedes suas mutarent, & ignis inferiorem, aqua & terra superiorem locum occuparet. Tunc enim ignis aut ab aqua extingueretur, aut terram combureret, homo autē mille incommodis affligeretur. Elementa, & totus iste visibilis mundus in hominis obsequium sunt creata. Homo igitur ipso Mundo & elementis nobilior est. Longè ergo enormior est perturbatio, quando is se sui Creatoris subducit gubernationi, suoq; arbitrio viuere volens, se illi opponit, & quodammodo suum gubernatorem ipsum vult gubernare. Hæc tanta vniuersi perturbatio, per iustitiam vindicantem instauratur; quæ, dum poenam homini infert, iterum eum diuinæ gubernationi, cui se subtraxerat, subijcit; eumque, qui suo arbitrio viuere voluit, iam Dei arbitrio pati cogit, quod iustitia statuit. Quemadmodum igitur inordinatio illa, quam peccatū contra rectam partium vniuersi dispositionem inducit, est grande malum & ingens Vniuersi deformitas, ita iusta vindicta, qua ea perturbatio deletur, aut corrigitur, est maximum quoddam bonum & mundi ornamentum. Qua etiam vindicta iniuria diuina compensatur, & emendatur, quæ peccato inest. Qui enim peccat, Deum contemnit, & se illi quodam modo anteponeit, sibi plus sumens & Deo detrahens authoritatis. Maximum utique malum est, contemptus & iniuria in Deum, quo nullum maius existere in mundo potest. Hoc malum tollit Iustitia vindex Dei, qui quando delinquenti debitam poenam infert, iniuriam sibi irrogatam, quodam modo compensat. Quisquis enim aliquid contra voluntatem suam ab altero est passus, satisfactionem quamdam accipit, quando videt illum vicissim contra suam voluntatē pati: & qui ab altero contemptus est, illius poena & depressione honoratur. *Quid enim pulchrius, & relictissimo ordini iustitia congruentius, quam ut qui Deo iniuriam agendo irrogauit, se patiēdo (cūm aliter non possit) ei satisfaciatur; & qui se contra Deum extulit, à Deo infra se deprimatur; & qui voluntati & affectui nimium indulget,*

Leonard Lel-
 sus lib. 17. de
 diuin per-
 sect. cap. 3.

indulsi, ea qua voluntati & affectui sunt aduersa sustinere cogatur; & qui subduxit se gubernationi misericordia, incidat in seueritatem iustitiae?

Hæc diuinæ iustitiæ vindicta probè agnita multùm potest in mortalium pectoribus. Nam inprimis ad bonum eos impellit, dum mundi Monarcham peccatoribus terribilem esse ostendit: *Venete, & reddite Domino Deo vestro, omnes, qui in circuitu eius affertis munera. Terribili, & ei, qui auferit spiritum Principum, terribili apud reges terra.* Deinde à malo vehementer absterret: *Deus iudex iustus, fortis, & patiens, numquid irascetur per singulos dies? Nisi conuersi fueritis, gladium suum vibrabit: arcum suum tendit, & parauit illum.* Innotescet autem hæc iustitia maximè quidem in altera vita, sed serò, & iam sine fructu puniendorum. In hac autem vita, per fidem, & Scripturæ testimonia, idcirco indicatur, vt nos moneat, faciatque cautiore. *Dico autem vobis, quoniam omne verbum otiosum, quod locuti fuerint homines, reddent rationem de eo, in die iudicij.* Sed ita sunt non pauci hebetes, vt futura, & velut à nobis longè absentia non apprehendant, præsentiaque & ante oculos versantia magis curent. Itaque vt etiam illis succurreret diuina clementia, iustitiam suam vindicatricem, saepe quoque in hoc mundo patefacit, & scelera plectit: vt sic diuinæ misericordiæ, ita etiam pariter iustitiæ magnitudo ex operibus cogoscatur. Causa enim ex effectibus, & virtus ex functionibus suis, deprehenditur. Cùm ergo plurima sint iustitiæ diuinæ vindicantis opera, inter ea non minimum est bellum. *Ego Ila. 45. Dominus, & non est alter, ait, formans lucem, & creans tenebras, faciens pacem, & creans malum.* Adeò nimirum bellum est hominibus malum paci oppositum, vt per malum absolutè intelligatur. Quia igitur omnis afflictio, quæ nobis obuenit, est à Deo peccata nostra castigante, bella quoque opus diuinæ iustitiæ esse necesse est. Quid conqueri possumus, si patimur, quod meriti sumus? immò si minus patimur? Nam mille gehennas promeruissemus, & Deus nostri amans, bello nos castigat, vt resipiscentes gehennam euadamus.

Est quidem nunc tempus misericordiæ, eritque præcipuè, in altero sæculo, iustitiæ tempus ostendendæ, quando Dominus red-

I V.

Psal. 75. 32;

Psal. 7. 12,

Matth. 12. 36.

Ila. 45.

V.